

هنگامی که توشه ی اشعری ها در جنگ تمام می شود یا زمانی که غذای شان در مدینه کاهش می یابد.

از ابو موسی اشعری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ الْأَشْعَرِيِّينَ إِذَا أَرْمَلُوا فِي الْعَزْوِ، أَوْ قَلَّ طَعَامُ عِيَالِهِمْ بِالْمَدِينَةِ، جَمَعُوا مَا كَانَ عِنْدَهُمْ فِي تَوْبٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ اقْتَسَمُوهُ بَيْنَهُمْ فِي إِتَاءٍ وَاحِدٍ بِالسَّوِيَّةِ، فَهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ»: «هنگامی که توشه ی اشعری ها در جنگ تمام می شود یا زمانی که غذای شان در مدینه کاهش می یابد، هرچه دارند در پارچه ای جمع می کنند و سپس آن را با پیمانه ای به طور مساوی در میان خود تقسیم می نمایند. آنها از من هستند و من از آنها هستم».

[صحيح است] [متفق عليه]

اشعری ها قوم ابوموسی رضی الله عنه بودند که چون غذای شان کم می شد یا در جهاد فی سبیل الله بودند، غذاهایی را که داشتند جمع کرده و به صورت مساوی بین خود تقسیم می کردند؛ به همین دلیل از باب شرف و محبت، استحقاق نسبت یافتن به رسول الله صلی الله علیه وسلم را یافتند؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم در این اخلاق نیک و بزرگ که با ایثار و اطاعت همراه بود، موبد ایشان و بر راه و روش آنان بود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5543>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

